Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

3/2015

Pääkirjoitus

Ville Auvinen
2.6.2015

Kristitty kansa

Ajatus evankeliumin julistamisesta kansoille ja kokonaisten kansojen kääntymisestä kristityiksi ei ole ainoastaan Matteuksen evankeliumin lähetyskäskyn erikoisuus (Matt. 28:18–20), vaan myös Markuksen ja Luukkaan evankeliumeissa puhutaan kansoista lähetystyön kohteina. Markuksen evankeliumissa, puhuessaan lopun ajan tapahtumista ja siihen liittyvästä suuresta ahdistuksen ajasta, Jeesus sanoo: ”Mutta sitä ennen on evankeliumi julistettava kaikille kansoille” (Mark. 13:10). Luukkaan evankeliumissa taas ylösnoussut Kristus sanoo heille lähettäessään opetuslapsensa julistamaan evankeliumia: ”Ja kaikille kansoille, Jerusalemista alkaen, on hänen nimessään saarnattava parannusta ja syntien anteeksiantamista” (Luuk. 24:47). ”Kansat Kristukselle” olkoon siis Kristuksen maailmanlaajan kirkon yhteinen työnäky.

Maailmassa ei liene kovin monta virallisesti kristittyä kansakuntaa. Vanha kristitty Eurooppa alkaa olla jopa vihamielinen kristillistä uskoa kohtaan huolimatta siitä, että joissakin maissa yhä edelleen valtaosa kansalaisista on kristillisen kirkon jäseniä. Sain kuitenkin vastikään vierailla kolmen STI:n opiskelijan kanssa maassa, jonka presidentti julisti kristityksi kansakunnaksi 1990-luvulla. Sen asukkaista ylivoimainen enemmistö on kristittyjä, eikä kristillisyys ole heille vain vanhaa, kuollutta perinnettä vaan elävää todellisuutta, josta voidaan keskustella avoimesti niin tuttujen kuin vieraidenkin kesken. Suuret mainoskyltit kaupunkien pääväylillä mainostavat yhtä lailla suuria kristillisiä kokouksia ja niiden kansainvälisiä puhujavieraita kuin matkapuhelinliittymiä tai pankkien tarjoamia investointimahdollisuuksiakin. Julkista joukkoliikennettä hoitavien pikkubussien ikkunoissa lukevat hengelliset iskulauseet kertovat omistajansa uskosta, ja vähän väliä liikenteessä tulee vastaan isompia busseja, jotka kuljettavat jonkun kristillisen kirkon työntekijöitä. Valtion virkamiehen pöydällä voi olla Raamattu, eikä hän häpeä lukea sitä keskellä työpäivää, vaikka varsinainen työ voisikin keskeytyä. Siinä maassa ei tunneta kulttuurikristittyjä. Miksi Sambiassa kuitenkin yhä edelleen tarvitaan lähetystyötä?

Nuorilla kristityillä kirkoilla on intoa ja hengen paloa, josta ei voi kuin olla iloinen ja ehkä vähän kateellinen. Sen saimme kokea, kun olimme sambialaisen LECA-kirkon (Lutheran Evangelical Church in Africa) pappien ja evankelistojen seminaarissa opettamassa. LECA on viimeksi kuluneiden vuosien aikana elänyt voimakkaiden sisäisten jännitteiden ja riitojen keskellä, mutta nyt kirkolle on valittu uusi johto ja se näyttää olevan uuden alun edessä. Kirkon työntekijät katsovat toiveikkaina eteenpäin ja tahtovat tehdä työtä kirkkonsa kasvamiseksi ja vahvistumiseksi. Tavoitteekseen he ilmaisivat, että voisivat kerran lähettää lähetystyöntekijän Suomeen. Toivotin tulevan lähetystyöntekijän jo etukäteen tervetulleeksi. Me jälkikristillisessä Euroopassa tarvitsemme uutta tulta. Mutta vaikka sambialaisilla veljillä on paljon intoa, on heillä tiedossa ja taidossa sellaisia puutteita, joiden paikkaamisessa me läntisen maailman koulutetut ja pitkän perinteen omaavat teologit voimme olla auttamassa. He toivottivat meidät tervetulleiksi jatkossakin opettamaan seminaareihin, sillä he ymmärtävät koulutuksen merkityksen kirkon rakentamisessa.

Lähetystyö ei ole jonkin hyvän viemistä kehittyneestä lännestä tai pohjoisesta etelään tai itään, vaan se on vastavuoroista omasta jakamista ja toisilta vastaanottamista. Kyse on yhden Kristuksen kirkon rakentumisesta niin lännessä ja pohjoisessa, etelässä kuin idässäkin. Me kristityt eri puolilla maailmaa ja erilaisissa oloissa tarvitsemme toisiamme. Viikon seminaarissa päiväntasaajan toisella puolella koimme kristittyjen yhteyttä. Samalla kun saimme olla antamassa omastamme, saimme myös itse rakentua yhteisestä uskostamme.

VETOOMUS

STI:n talous on kesän alkaessa erittäin haasteellinen erityisesti vuoden alussa voimaan tulleen toimitilan vuokrankorotuksen ja kesän ylimääräisten maksuvelvoitteiden takia. Voisitko ajatella antavasi STI:lle kesän aikana vaikka 10 euron suuruisen ylimääräisen lahjan. Jos STI:n kaikki vähän yli 2000 tukijäsentä lahjoittaisivat tuon summan, olisi taloutemme vakaammalla pohjalla ja selviytyisimme velvoitteistamme. Kiitos tuestasi!

Virkistävää ja siunattua kesäaikaa

Ville Auvinen, pääsihteeri

Kuva: Sinikka Ahvenainen

Keskustelu uskonnoista kiihtyy:
Onko kristinuskolla ja islamilla sama Jumala?

Timo Eskola

Tämän kevään uusi kiista kirkon kentällä koskee uskontojen asemaa. Samalla, kun luterilaiset kohtaavat Suomeen vähitellen rantautuvan islamin, jotkut keskustelijoista ja jopa kirkon pastoreista väittävät, että kristinuskolla ja islamilla on sama Jumala. Näitä puheenvuoroja on kuultu niin lehdistössä kuin Kirkkopäivien keväisessä paneelissa. Mitä tavallinen seurakuntalainen voi ajatella näin hätkähdyttävistä väitteistä?

Oppiliberalismin perinne

Keskeinen syy uskontorajojen poistamiseen löytyy kristinuskon sisällöllisestä hajoamisesta. Vaikka olemme viime vuosina tottuneet enemmän keskusteluun arvoliberalismista, myös oppiliberalismilla on Suomessa pitkä historia. Teologinen radikalismi, niin kutsuttu järkeisusko, on riisunut kristinuskosta ja Raamatusta pois järkeä loukkaavia opetuksia, kuten synnin ja armon, sekä Kristuksen sovituskuoleman syntien edestä.

Nämä väitteet ovat perinteisesti lähteneet raamatuntutkijoiden eli eksegeettien kynästä. He ovat lisäksi usein luopuneet Jeesuksen jumaluudesta ja kolminaisuusopista. Etenkin teologian opiskelijoille tällaiset keskustelut ovat perin tuttuja opiskeluajoilta ja pakollisista oppikirjoista. Ei ihme, että kristinuskon erityispiirteet alkavat hälvetä.

Nykyinen keskustelu on toisenlainen. Sitä käyvät uskontojen tuntijat, lähetysteologit ja jopa eräät kirkkkomme piispat. Vaikka raamatuntutkijoihin ei enää viitata, nämä keskustelijat näyttävät tekevän vanhoista väitteistä uusia johtopäätöksiä. Jos Raamattu ei ole enää ratkaiseva, kristinuskolla ei ole ehdottomia oppeja. Jeesuksen ainutlaatuisuus ei heidän mielestään erota kristinuskoa muista uskonnoista. Toisaalta kolminaisuusopista luopuminen johtaa uuteen käsitykseen uskontojen samankaltaisuudesta.

Vain yksi tie

Raamatun äärellä uskovat tulevat tietenkin aivan eri tulokseen – kuten kirkko itsekin on perinteisesti tullut. Evankeliumeissa Jeesus sanoo yksinkertaisesti: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani” (Joh. 14:6). Langenneen maailman vaivaan auttaa ainoastaan Jumalan Poika itse.

Mitä Jeesuksen puhe kertoo uskontojen tilanteesta? Tuo lause sanottiin juutalaisille, jotka kuvittelivat uskovansa ainakin jollain tasolla Vanhan testamentin ja vanhan liiton Jumalaan. Jeesus julisti heille, että syntisen maailman ainoa toivo on siinä Jumalassa, joka on inkarnoitunut eli tullut ihmiseksi maan päälle ja tuonut pelastuksen yksin armosta. Ilman Jeesusta edes juutalaisilla ei ole toivoa.

Mikä sitten on muiden uskontojen tilanne? Raamatun mukaan ne ovat pelkkiä ihmisoppeja, jotka eivät voi pelastaa ketään. Pyhän Jumalan edessä ihmisiä odottaa vain tuomio – ellei evankeliumi pääse tuomaan vapautusta. Tätä ei nykyinen järkeisusko tunnusta, vaan etsii pelkkää kuvitellun hyvän sydämen humanismia.

Tosin on samalla huomattava, että muslimit itse eivät usko, että meillä olisi sama jumaluus. Kristilliset kirkothan tunnustavat yhä periaatteessa Jeesuksen jumaluuden ja kolminaisuuden, joten ristiriita on valmis. Vaikka oppiliberaali pastori kuvittelisi, että islamilla ja kristinuskolla on sama Jumala, muslimit pitävät tuollaista väitettä ylimielisenä halventamisena.

Ei ole muuta nimeä annettu

Apostolit jatkoivat Jeesuksen opettamalla linjalla. Kun ensimmäiset kristityt julistivat evankeliumia kreikkalaisten, roomalaisten ja persialaisten keskellä, he korostivat Jeesuksen ainutlaatuista asemaa. ”Ei kukaan muu voi pelastaa kuin hän. Mitään muuta nimeä, joka meidät pelastaa, ei ole ihmisille annettu koko taivaankannen alla.” (Ap. t. 4:12).

Idän uskonnot eivät tunne Kristusta. Niillä ei ole syntien sovittajaa, vaan vain kauhistuttava karman laki ja jälleensyntymisen kierre. Jokainen on vastuussa omista teoistaan, ja ulkonaisesti uskonnon nimeä kantavat aatteet toistavat ihmisen itsevapahduksen ja sisäisen kehityksen kuvitelmaa. Näin ihmiset on sidottu turhaan moralismiin ja toivottomaan korkeamman taivaan odotukseen. Raamatun mukaan muiden uskontojen keinot eivät riitä eikä taivas avaudu – ei ilman sijaisuhrin antanutta Kristusta.

Kuva: Kirsi Sell

Mitä siis ajatella kaikesta tästä? Voiko kirkko yhä elää, jos osa sen paimenista hylkää evankeliumin? Luterilaiset Tunnustuskirjamme sanovat viisaasti, että pyhät ja pahat ovat aina sekoittuneina seurakunnassa. Kristuksen kirkko toteutuu vain siinä mitassa, kuin pastorit valvovat opetustaan ja julistavat puhtaasti evankeliumia. Tämä on aina ollut elävän seurakunnan tilanne.

Mutta voiko suomalainen lähetystyö jatkua, jos osa lähetyksestä vastaavista kirkon johtajista omaksuu epäkristillisiä näkemyksiä evankeliumin julistamisesta? Tämä on kirkon tulevaisuuden vaikeimpia kysymyksiä. Voimme laittaa toivomme vain siihen, että uskova kansa valvoo sekä opettajiaan, että lähetyksen tulevaisuutta – ja kantaa lähetyksestä viimeisen vastuun.

STI maailman äärissä

STI:n ensimmäinen lähetysmaille suuntautunut opetusmatka toteutettiin toukokuussa. Pääsihteeri ja kolme opiskelijaa suuntasivat matkansa eteläiseen Afrikkaan, Sambiaan, jossa järjestettiin viikon mittainen seminaari LECA-kirkon papeille ja evankelistoille. LECA (Lutheran Evangelical Church in Africa) on pieni, muutaman tuhannen jäsenen kirkko, joka on toiminut 1980-luvun lopulta Suomen luterilaisen evankeliumiyhdistyksen (Sley) työyhteydessä. Nyt järjestetty seminaarikin oli pääasiassa Sleyn rahoittama.

Pienessä Mufumbwen kaupungissa noin 800 kilometrin päässä maan pääkaupungista Lusakasta on kirkon uusi alueellinen keskus, johon kokoontui parikymmentä seminaarilaista eri puolilta Sambiaa oppimaan Raamattua, luterilaista uskoa, jumalanpalveluselämää, nuorisotyötä ja evankelioimista. Teol. yo Miikka Korpiranta opetti yksityiskohtaisesti, miten Kristus on eri tavoin löydettävissä Mooseksen kirjoista. Teol. yo Ville Kettunen kävi läpi Ison katekismuksen opetuksia käskyistä, uskontunnustuksesta, rukouksesta ja sakramenteista. Teol. yo Peeti Kallonen keskittyi esittelemään erilaisia nuorisotyön ja Raamatun opettamisen menetelmiä. STI:n pääsihteeri Ville Auvinen opetti Galatalaiskirjeen pohjalta lain ja evankeliumin erottamisen tärkeyttä, sekä jumalanpalveluskaavaa erityisesti siitä näkökulmasta, miten se heijastaa luterilaista uskoa ja oppia. Kirkon vastavalittu piispa Robert Kaumba valotti opetuksissaan sitä, miten ihmisiä kohdataan evankeliumin sanalla, ja innosti kirkon työntekijöitä evankeliumin työhön ja kirkon rakentamiseen ja vahvistamiseen. Lauantaina seurakunnan nuoret haastoivat seminaariväen jalkapallo-otteluun (3–0 nuorille), ja sunnuntaina vietimme lundankielistä jumalanpalvelusta.

Seminaarin ilmapiiri oli innostunut

Ryhmäkuva seminaarin opiskelijoista, opettajista ja taustavoimista.

Vasemmalla kuva Peeti Kallosesta opettamassa draamoja nuorisotyöhön.

Alla Ville Kettunen opettaa Isosta katekismuksesta.

Alimmassa kuvassa Ville Auvinen siunaamassa piispa Kaumban poikaa ja hänen vaimoaan avioliittoon.

Lehden kansikuvassa piispa Kaumba siunaa lapset ennen ehtoollista.

Kuvat: Peeti Kallonen ja Ville Auvinen

ja innostava. Käsitellyt aiheet kiinnostivat ja keskusteluttivat, ja vaikka kaikilla seminaariin osallistuneilla oli takanaan, kenellä pari vuotta kenellä useampia vuosia teologisia opintoja eri tasoisissa oppilaitoksissa, sai jokainen oppia ja oivaltaa jotain uutta – emmekä vähiten me Suomesta tulleet STI:läiset. Jo etukäteen tiesimme, että emme mene Sambiaan vain opettamaan ja antamaan vaan myös saamaan ja oppimaan.

Seminaarin aikana vieraista tuli ystäviä, ja seminaarin päättyminen tuntui haikealta. Uudet sambialaiset ystävämme jäivät omiin seurakuntiinsa painiskelemaan sellaisten haasteiden kanssa, joita me vauraan Suomen asukkaat emme osaa edes kuvitella. Kaiken köyhyyden keskellä heidän elämistään ja olemistaan värittävät kuitenkin ilo ja toivo. Korvissamme soi yhä piispan hersyvä nauru, joka säesti kaikkia hänen puheitaan.

Palattuamme seminaarin jälkeen Lusakaan saimme vielä kunnian osallistua kunniavieraina piispan pojan häihin. Pari tuntia aikataulusta myöhässä alkanut hääjuhla afrikkalaisine tansseineen ja pantterinnahkakuosiseen pukuun pukeutuneelle Lundaheimon päällikölle polviltaan osoitettuine tervehdyksineen tarjosi ikimuistoisen kulttuurielämyksen.

Ville Auvinen, STI:n pääsihteeri, entinen Sleyn Sambian-lähetti

Alttarin ja urkuparven avioliitto

Teksti: Martti Pyykönen, kuvat: Martti Pyykönen ja Timo Eskola

Mika Malinen on tehnyt lupauksen vaimolleen. Lupauksen valmistua teologian maisteriksi ennen joulua. Vuonna 2009 alkaneet opinnot ovat Mikan osalta saapumassa päätepisteeseensä. Kansan Raamattuseuran opiskelijatoiminnan aktiivi Mika Malinen on kotiutunut myös Suomen teologisen instituutin kahvihuoneeseen ja pitääkin instituutin parhaana antina hyviä teologisia keskusteluita.

- Jään kaipaamaan opiskeluajasta kiireetöntä ilmapiiriä. Olen aina saanut pohtia ja keskustella teologiasta kaikessa rauhassa ja ajan kanssa. Olen varma, että sellainen pohdiskelu jää vähemmälle papin viran kiireissä, Mika tuumii.

Jokainen opiskelija on erilainen, toinen pitää enemmän kirjatenteistä

ja toinen luentokursseista. Mika Malinen on ollut luentoihmisiä.

- Säästin suurimmat kirjatentit gradun jälkeiseen aikaan. Kaipaan elämässäni usein käytännön tekemistä. Kirjojen päntttääminen ei ole ominta minulle.

Opintojen loppusuoralla odottava gradu on monelle opiskelijalle raskas ja epämieluisa tehtävä, mutta Mika Malinen ei lannistunut tutkielman edessä.

- Gradun kirjoittaminen oli minusta hauskaa. Otin kirjan sieltä, kirjan täältä ja kirjasin paperiin olennaiset asiat. Osmo Tiililän ja Aarne Siiralan uskonkäsityksiä käsittelevää graduani tein puolitoista vuotta, josta aktiivisesti viimeisen 3 kuukautta noin 8 tuntia päivässä, Mika kertaa.

Vaikka gradu oli Mika Maliselle mieluista tehtävää, ei hän silti haaveile tutkijan urasta.

- Ei minusta ole tutkijaksi, tarvitsen paljon enemmän ihmisiä ja kohtaamista jaksaakseni työssäni, toteaa Mika.

Jämsän seudulta kotoisin oleva Mika Malinen on naimisissa Sibelius akatemiasta valmistuneen kirkkomuusikko Minna Malisen kanssa. Häät olivat vuoden alussa. Pariskunta toivoo aikanaan työllistyvänsä samalle seudulle.

- Minä en vielä stressaa työllistymisestä. Valmistun ensin ja mietin sitten. Toivoisin pääseväni töihin jonnekin Järvi-Suomen alueelle. Haluaisin työssäni opettaa paljon Raamattua ihmisille. Jossain vaiheessa opiskelujani minulla oli joitakin hienompiakin syitä, mutta olen nyttemmin palannut tuohon visiooni, Mika toteaa.

Mika ja kihlattu Minna viettivät viime kesän kesätöissä Lappeenrannan seurakunnassa. Yhteinen työkenttä tuo ammatilliset kysymykset helposti myös kotiin, mutta se ei pariskuntaa ole haitannut.

- Meidän ystävämme ovat pääasiassa joko teologeja tai kirkkomuuskoita. Kun ystäviä tulee kylään, puheenaiheet kahvipöydässä eivät ole yllätys, Mika nauraa.

Voisiko STI olla mukana myös jo valmistuneen opiskelijan elämässä?

- Miksei? Jään kaipaamaan erityisesti niitä keskusteluita ja vääntämistä teologisista kysymyksistä. Sellaista on vaikeampi etänä tarjota, joten jonkinlaiset muutaman päivän mittaiset tapahtumat voisivat olla erinomainen tapa koota jo työelämään siirtyneitä takaisin yhteen, Mika visioi.

STI:ssä Mika on mukana opiskelijaneuvostossa. Heprean taitoa ylläpitääkseen ja kehittääkseen hän on pitänyt STI:ssä myös heprean opiskeluryhmää muutaman lukukauden aikana.

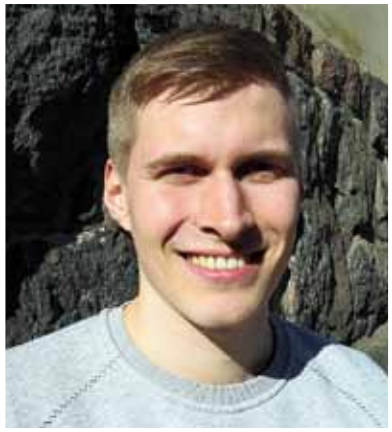

OPISKELIJAN SUUSTA

Teologian opiskelu ei ole aina ollut suunnitelmissani. Oikeastaan ajatus hakea opiskelemaan Helsingin yliopistoon teologiseen tiedekuntaan nousi mieleeni vasta vajaa kaksi vuotta sitten, jolloin opiskelin kuvataiteita Lapin ammattikorkeakoulussa Torniossa. Koin kuitenkin, että paikkani olisi kuvataiteen sijaan toisella alalla. Teologia oli tuolloin alkanut kiinnostaa minua, ja päätin hakea opiskelemaan sitä Helsinkiin. Pääsykokeisiin valmistautuessani rukoilin Jumalaa, että Hänen tahtonsa tapahtuisi opiskelupaikkani suhteen. Lopulta ovi Helsingin yliopistoon aukeni, ja koin, että minun tuli käydä siitä sisään.

Ensimmäisen vuoden teologian opiskelun olen kokenut antoisana mutta samalla myös haastavana. Jo pääsykoekirjassa esille nousseet väitteet haastoivat omia uskonkäsityksiäni, mitä yliopiston tarjoama eksegetiikka on jatkanut. Ennen muuttoani Helsinkiin minulle suositeltiin STI:tä, ja päätin kiinnostuksesta mennä käymään siellä syyskauden avajaisissa. Tämän jälkeen olen kuluneen vuoden ajan saanutkin nauttia instituutin tarjonnasta. STI:n toiminta on ollut minulle aloittelevana teologina suuri siunaus. Siellä pidettävät luennot ovat olleet laadukkaita, ja olen saanut niistä apua etenkin eksegetiikan opiskelussa esiin tulleisiin kysymyksiin. STI:llä olen päässyt myös tutustumaan toisiin teologian opiskelijoihin sekä päässyt osaksi mielenkiintoisista teologisista keskusteluista päiväkahvien yhteydessä.

Teologian opiskelu on antanut minulle laajempaa näkökulmaa Raamattuun sekä vahvistanut uskoani. Tällä hetkellä minulla ei ole täysin selkeää kuvaa siitä, mihin tulen sijoittumaan työelämässä opiskeluni jälkeen. Mielessäni on joitain vaihtoehtoja, mutta saan onneksi luottaa siihen, että jos Jumala on minut teologiseen tiedekuntaan johdattanut, niin Hän tulee johdattamaan myös jatkossakin.

Kiitos STI:n väelle työstänne, jolla on merkitystä!

Tuomas Lukkaroinen, teol. yo

In memoriam:
Professori Jukka Thurén

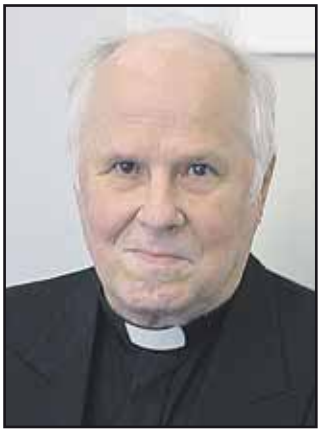

Turun Åbo Akademin pitkäaikainen Uuden testamentin professori Jukka Thurén on saanut kutsun kirkkauteen 10.5.2015. Teologian tohtoriksi vuonna 1973 valmistunut Thurén toimi professorina vuoteen 1996 saakka kouluttaen koko joukon sittemmin laajasti ansioituneita nuoria tohtoreita ja maistereita. Thurénin suurena ansiona pidetäänkin taitavaa ja melko vaativaa opetustyötä. Hänen ansiostaan kreikan kielen taito ja ymmärrys Uuden testamentin tekstien sisällöstä ovat säilyneet korkeatasoisina Akademin teologisesta tiedekunnasta valmistuneilla teologeilla.

Myös Thurénin näkyvin kirjallinen saavutus, laaja Uuden testamentin kommentaarisarja, kertoo hänen huomattavasta ammattitaidostaan. Tekstien yksityiskohtaisina selityksinä ne ovat vertaansa vailla suomalaisten raamatunselitysten joukossa.

Tutkijana Thurén keskittyi toisaalta Paavalin teologian yksityiskohtiin, ja toisaalta esimerkiksi uskontunnustusten raamattuperusteluun. Hän tuli tunnetuksi perusteellisena tiedemiehenä, joka tutki aiheita, joihin toiset eivät juuri olleet uskaltaneet suuren haasteen tähden tarttua. Siksi hänen ansionsa suomalaisessa raamatunselityksessä on merkittävä.

Lisäksi voidaan mainita Thurénin huomattava panos raamatunkäännöksen valmistelussa. Hänen asiantuntemuksensa näkyy päivittäin käytössä olevassa suomennoksessa. Juuri Thurénin ansiosta monet Paavalin teologisesti merkittävät painotukset nousivat uudella tavalla esiin omalla kielellämme.

Vaikka teologijoukkomme on nyt menettänyt suuren tutkijan ja tiedemiehen, hänen esikuvansa jää elämään. Thurén on rohkeasti edustanut kantaa, jonka mukaan raamatuntutkimus ja klassisten kielten tuntemus palvelevat kirkkoa ja elävän seurakunnan tarpeita. Hän ei tempautunut mukaan evankeliumia repivään järkeisuskoon, vaan päinvastoin antoi jatkuvasti panoksensa seurakunnalle, joka varsinaisesti käyttää niitä tekstejä, joita hän tutki. Siunaamme hänen muistoaan.

Timo Eskola

PÄÄN TIETOA JA SIELUN RAVINTOA

STI:n jäsenjärjestöjen johtajat kirjoittavat vuorollaan tälle palstalle.

Vaarallinen Raamattu

Vuoden alkupäivinä, Teologisilla opintopäivillä, Viron uudeksi arkkipiispaksi alkuvuodesta valittu Urmas Viilma kertoi keskustelustaan ateistiksi tunnustautuneen lasten satukirjojen kirjoittajan kanssa. Tämä oli sanonut pitävänsä Raamattua pelkkänä satuna, josta ei tulisi kertoa lapsille mitään. Niinpä Urmas Viilma oli kysynyt: ”Jos te todellakin pidätte Raamattua satukirjana, miksi sitä ei teidän mielestänne sitten saisi lukea muiden satukirjojen ohella?” Tähän kysymykseen kirjoittaja ei ollut osannut vastata.

Samoilla päivillä niin ikään virolainen kirkkoherra Joel Luhamets vertasi Viron kirkon ja yleensäkin kristittyjen asemaa Neuvostoliiton aikana nykyiseen tilanteeseen. Hänen mukaansa ateismi saa eri aikoina erilaisia muotoja. Neuvostoliiton aikana kysymys oli ennen muuta ideologisesta ateismista, nykyään lähinnä materialistisesta. Niinpä Neuvostoliiton aikana ateistit suhtautuivat Raamattuun ja Jumalaan hyvin vakavasti. He koettivat kaikin tavoin pitää Raamatun opettamisen vain pienen ryhmän sisäisenä asiana. Kristityt saivat tosin kokoontua omassa kirkossaan, mutta sen ulkopuolella he eivät saaneet pitää asiaansa esillä. Asiasta puhuessaan Joel Luhamets totesi, että jos nykyiset kristityt ottaisivat Raamatun yhtä vakavasti kuin Neuvostovallan ajan ateistit, Virossa olisi suuri herätys.

Jäin pohtimaan Luhametsän ja Viilman sanoja. Onko todella niin, että tarvitsemme Raamatun merkityksen tajuamiseksi ateistien kannanottoja? Ovatko he tajunneet meitä paremmin, kuinka vaarallinen Raamattu todellakin voi olla heidän kannaltaan? Siksikö he näkevät niin kovasti vaivaa saadakseen Suomestakin kristinuskoon viittaavat elementit pois päiväkodeista, kouluista ja yleensäkin julkisista tapahtumista? Ymmärtävätkö kristittyjä paremmin Raamatun sanan suuren voiman?

Osaisimmekohan ottaa oikealla tavalla opiksemme ateistien pelon ja ymmärtää, että juuri Raamatun sanaa ja opetusta me syntiin langenneen ihmiskunnan jäsenet ennen muuta tarvitsemme? Osaisimmeko nähdä, että sama tarve on lopultakin meillä täällä Suomessa mutta myös kaukaisimpien kansojen keskuudessa?

Jukka Norvanto, Lähetysyhdistys Kylväjän lähetysteologi

STI:N JÄSENJÄRJESTÖJEN KESÄJUHLAT

Medialähetyspäivät (Sansa) *Toivon paatis*, 13.–14.6. Raumalla (www.sansa.fi/medialahetyspaivat-13.-14.6.2015-raumalla.html)

Lähetysyhdistys Kylväjän kesäpäivät *Mitkä juhlat!*, 12.–14.6. Kauniaisissa (www.kylvaja.fi/tule-mukaan/lahetyksen-kesapaivat/)

SLEFin Årsfest, 25.–28.6. Esse (www.slef.fi)

Valtakunnallinen evankeliumijuhla (Sley), *Nimi taivaan kirjassa*, 26.–28.6. Sastamalassa (www.evankeliumijuhla.fi)

Kansanlähetyspäivät, *Armo*, 3.–5.7. Turku (www.kansanlahetyspaivat.fi)

Länsi-Suomen rukoilevaisten kesäseurat 17.–19.7. Huittisissa (www.rukoilevaisuus.com)

Suomen Raamattuopiston Hengelliset syventymispäivät, *Hanki elämä*, 27.–30.8. Helsingissä Johanneksenkirkossa ja Temppeliaukion kirkossa ym. Helsingissä (www.sro.fi/tule-mukaan/hengelliset-syventymispaivat)

VIERAILUT

Ville Auvinen

15.–16.6. Helsjö, Ruotsi, pohjoismaisten teologisten oppilaitosten työntekijöiden kokous

27.6. Valtakunnallinen evankeliumijuhla, Sastamala

16.8. Messu, Turun Lutherin kirkko

29.–29.8. Hengellisen elämän syventymispäivät, Helsinki

10.9. Avoimien ovien luentosarja, Suomen Raamattuopisto

20.9. Cross Point, Naantali

26.–27.9. NA-päivät, Suomen Raamattuop.

Timo Eskola

29.8. Hengellisen elämän syventymispäivät, Helsinki (seminaari)

Raamattu- ja lähetysteologiset päivät

Karkun evankelinen opisto

9.-11.8.2015 (su-ti)

Ulkomaisena luennoitsijana prof. Makito Masaki Japanista. Mukana lisäksi useita tunnettuja suomalaisia teologeja. Hyvää Raamattu- ja lähetysteologiaa, mielenkiintoisia työpajoja, antoisia keskusteluja, virkistävää yhdessäoloa ja reipasta liikuntaa. Olet sydämellisesti tervetullut. Osallistumismaksu 120 € täysihoidolla. Opiskelijat -50%.
Ilmoittautuminen www.keokarkku.fi.
Tiedustelut, puh. puh. (03) 5134 151, toimisto@keokarkku.fi

SLEY Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys | Karkun evankelinen opisto

Kesän aukioloajat

1.–17.6. klo 9–15
18.6.–7.8. kiinni
10.–31.8. klo 9–16

Jokaisen Kulmakiven saajan henkilökohtainen

VIITENUMERO

löytyy takasivun osoitetarran oikeasta yläkulmasta. Viite helpottaa maksun kohdentamista ja on vastaanottajalle viitteetöntä edullisempi.

sti Suomen teologinen instituutti

Osoite
Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin
09 668 9550

Faksi
09 6689 5555

Sähköpostit
sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi

Kotisivu
www.sti.fi

Pankkitilit
Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH

Nordea:
FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät
pääsihteeri Ville Auvinen (044 045 6778)
tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)
sihteeri Kirsi Sell

Aukiolo: lukukausien aikana klo 9–19

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus. Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja
lähetysjohtaja Mika Tuovinen

Jäsenjärjestöt
Lähetysyhdistys Kylväjä
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa. Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa POL-2014-12845
Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt STI:lle 29.1.2015 luvan koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta 29.1.2015–31.12.2016 järjestettävälle rahankeräykselle. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisutoimintaan sekä kirjastopalvelujen ylläpitämiseen.

Taitto Kirsi Sell
Painopaikka Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkojulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

. D022
A
Posti Oy
Posti Green

Taas linnut laulujansa
visertää kauniisti.
Myös eikö Herran kansa
Luojaansa kiittäisi!
Mun sieluni, sä liitä
myös äänes kuorohon
ja armon Herraa kiitä,
kun laupias hän on.

Virsi 571: 3

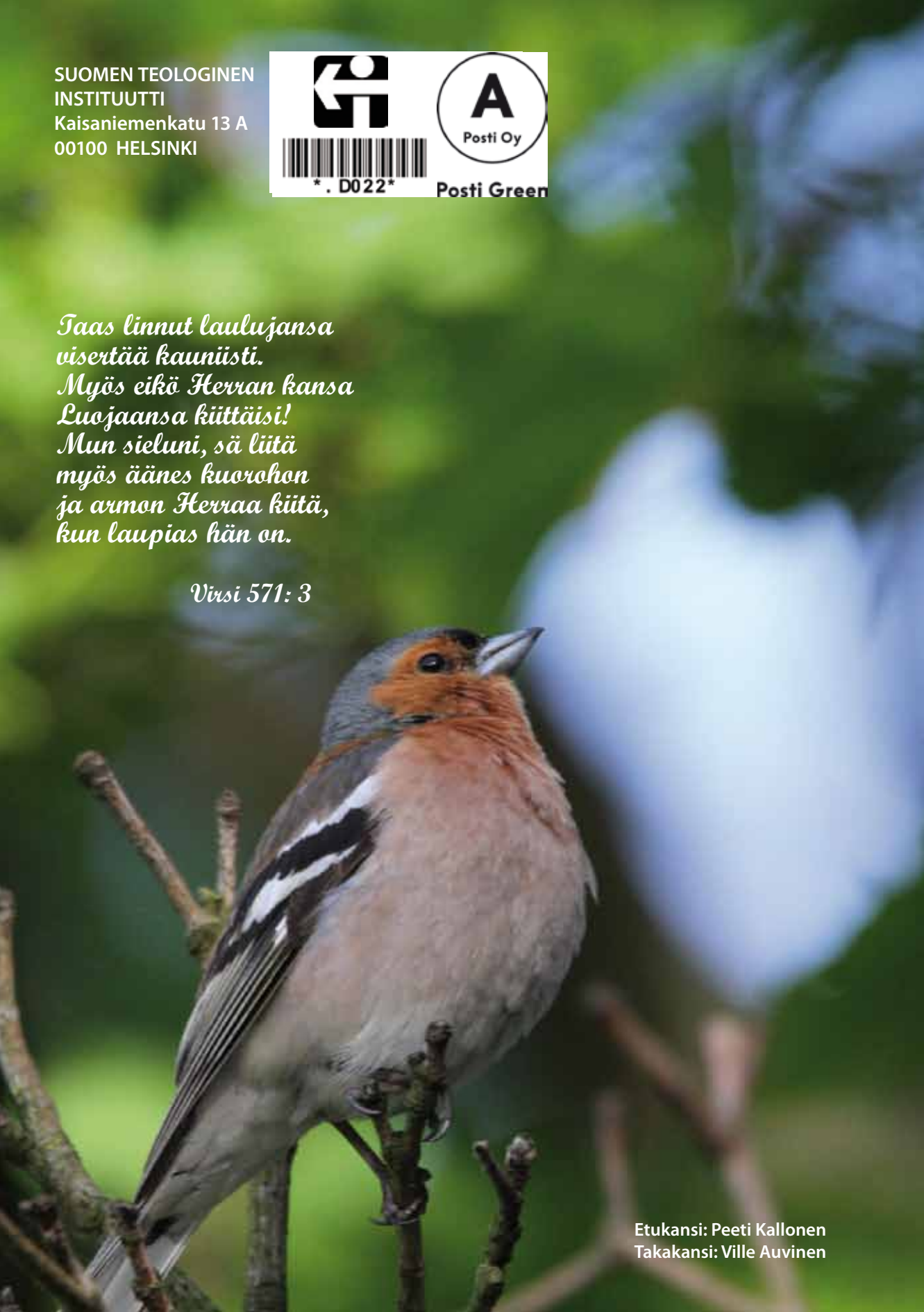

Etukansi: Peeti Kallonen
Takakansi: Ville Auvinen